

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Siostry bractwa kościelnego w Rakowcu i Semenowce ofiarowały na rzecz lwowskiego seminarjum nauczycielskiego po 2 złr. walut. austrac., co z wyrazem uznania podaje się do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 29. kwietnia 1865.

C. k. Namiestnictwo nadało opróżnioną posadę nauczyciela przy szkole głównej w Haliczu z roczną płacą 210 złr. wal. austr. suplentowi tejże szkoły Bazylemu Prekopowiczowi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 5. maja 1865.

Część nieurzędowa.

Lwów, 16. maja.

Podług pogłoski rozpowszechnionej w Wiedniu, ma być *zwolnienie sejmku węgierskiego* ogłoszone w czerwcu, gdyż spodziewają się, że do tego czasu zostanie już załatwiony budżet w Radzie państwa.

Jego Mość *Król pruski* przybędzie 13. czerwca do Karlsbadu, i sądzi, że przy tej sposobności nastąpi zjazd z Jego Mością Cesarzem austriackim celem porozumienia się względem kwestyi bieżących.

W *kwestyi Księstw* idzie teraz głównie o zwolnienie szleswicko-holsztyńskiej reprezentacji ludu, o które się układają jeszcze Prusy i Austria. Prusy chcą zastrzedz sobie prawo układania się osobno ze stanami, gdyż sądzą, że na tej drodze zdołają przeprowadzić swoje pretensje aneksyjne, odrzucone, jak wiadomo ze strony Austrii. Ale gabinet austriacki nie zgodził się na to, chcąc raczej i tu całkiem szlachetnie utrzymać swoje prawo współposiadania także w obec szleswicko-holsztyńskiej reprezentacji ludu. Oznajmiono to gabinetowi pruskiemu w nocie odesłanej przedwczoraj z Wiednia, na którą oczekują teraz odpowiedzi. Jakoz donosi dziś istotnie telegram berliński z 14. b. m., że dnia tego odbyła się tam rada ministeryalna, na której miano się zajmować odpowiedzią austriacką, ale nie przyszło do zgody, i Król chce pomimo oporu pana Bismarka układać się z księciem Augustenburgskim. — Dalej donoszą z Berlina, że Prusy w nocie swej względem zwolnienia stanów szleswicko-holsztyńskich nie żądały wydalenia Księcia Fryderyka z Kielu, tylko w konferencyach barona Werthera z hrabią Mensdorffem miała być mowa o tem.

Z Drezna zaprzeczają pogłosce, jakoby Książę Augustenburgski wysłał ostatnimi czasy poufny memoryał do Berlina i Wiednia, gdyż od czasu ostatniej uchwały sejmku związkowego nie przedsiębrał Książę nic podobnego.

Cesarz Napoleon nadał panu *Bismarkowi wielki krzyż legii honorowej* i załączył do tej dekoracji własnoręczny list, w którym uzaje pochlebnie zasługi pruskiego ministra około utrzymania przyjacielskich stosunków między Francją i Prusami.

Wiadomości o *stanie zdrowia Króla belgijskiego Leopolda* są mniej pomyslnie. Podług obiegującej pogłoski miano zaniechać znowu wydawania buletynów lekarskich dla tego, ponieważ jeden z przywołanych niedawno na konsultacje lekarzy wzbraniał się podpisać buletyn, jeżeli nie będzie w nim ogłoszony prawdziwy stan słabości Króla.

Podług doniesienia *Vaterlanda* zasadza się *konwencja zawarta między Piusem IX. i Wiktorem Emanuelem* na następujących punktach: 1) Ojciec święty będzie obsadzać bezpośrednio i z całą swobodą opróżnione stolice biskupie w całych Włoszech. 2) Biskupi wydaleni zajmą napowrót swoje stolice. 3) Nowomianowani przez Papieża biskupi nie będą składać żadnej przysięgi w obec władz świeckich. 4) Wejdą w posiadanie swojej menzy biskupiej. 5) Papieskie buletyny nominacyjne nie będą podlegać zatwierdzeniu rządu, a nakoniec 6) pozostaną seminarja pod zarządem biskupów bez wszelkiego wpływu władzy świeckiej. — Natomiast piszą z Florencji: Partyc liberalne organizują się do bliskich wyborów. Tutejsze stowarzyszenie ku ochronie i rozwijaniu praw konstytucyjnych postawiło za przykładem medyolańskiego komitetu wyborczego „znieczawistych“ następujące dwa główne warunki: 1) Zupełne zniesienie korporacji religijnych. 2) Układy z kuryą rzymską tylko na tej podstawie, ażeby Rzym stał się stolicą Włoch.

W Turynie wydał kanclerz skarbu okólnik, w którym pomimo odwołania projektu ustawy względem zniesienia korporacji religijnych nakazuje zawiesić udzielanie Exequatury dla beneficjów kościelnych, dodając, że zwłoka w ułożeniu projektu reformy rzezonnych korporacji potrwa tylko kilka miesięcy.

Monitor zawiera wiadomości sięgające do 15. marca o *rewolucyi*, która wybuchła w Panamie. Od kilku dni obiegają nie-

pokojące pogłoski i rząd uważał za rzecz potrzebną poczynić stosowne kroki dla utrzymania porządku. I już zaczynano uspokajając się nanowo, gdy 9. marca wieczorem powstał cały batalion z Bogoty i rzucił się na straż milicyi przed pomieszkaniem prezydenta Kalanchy. Straż tę rozbrojono z łatwością i zabrano w niewolę dowodzącego pułkownika. Prezydent i jeden z sekretarzy jego zdołali umknąć i schronić się u konszula Stanów zjednoczonych, który jeszcze tej samej nocy wyprawił ich na pokład okrętu wojennego. Doktor Colunje został obwołany prowizorycznym prezydentem, i rozpoczął natychmiast swoje urzędowanie. Panowie Ballarino i Bermudez zostali ministrami. Największą trudnością, z jaką ma do walczenia nowa administracja, jest brak pieniędzy; zaczęto więc układać się o pożyczkę. Miasto jest spokojne.

O *kapitulacji Johnstona* nadszedł do Nowego Yorku następujący raport generała Granta z Raleigh z 26. kwietnia: „Johnston oddał Shermanowi całą siłę zbrojną, która zostawała pod jego rozkazami ztąd aż do Chattahoochie na warunkach ułożonych między mną i Leem dla armii północno-wirgińskiej. Przed dozwoleństwem przez Schermana zawieszeniem broni operował oddział Stonemana bardzo pomyslnie przeciw separatystom w zachodniej części północnej Karoliny i w południowo-zachodniej części Wirginii.“ — Jak donosi *Herald*, obejmuje kapitulacja Johnstona armie Tennessee, północnej Karoliny, Georgii i Florydy, tudzież milicję Georgii, razem 66 generałów. Wojska południowe, które trzymają się jeszcze w południowej Karolinie, prze coraz silniej generał Hauwell Polter, i tylko jeszcze oddziały Kirbego Smitha i Diela Taylera stoją pod bronią. Ostatni jednak gotów jest, jak słychać, poddać się generałowi Canby, jeżeli będą mu podane korzystne warunki. Z St. Louis donoszą, że resztki korpusów Thomasona i Shelbygo w sile przeszło 6000 ludzi przygotowują wyprawę do Missouri.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 15. maja. Według ostatniego sprawozdania wysłanych do Petersburga Dr. medycyny Berthleffa i Jankowskiego, coraz mniej osób zapadało tamże z początkiem b. m. na febrę powrotną i charakterystyczne jej objawy stały się mniej wybitne. Podczas gdy peryody wolne od febry następują mniej regularnie, z febrą powrotną łączą się tyfusy, zapalenia płuc i inne choroby. Tyfus dość silny, odbywa się z zwykłymi, tej chorobie właściwymi symptomami.

W ostatnich czasach także z Belgii i Edynburga tamtejsze rządy wysłały lekarzy do Petersburga, dla obserwowania zarazy.

Wiedeń, 14. maja. (*Nowiny dworu.*) Wielki książę Michał i Wielka Księżna Olga Feodorowna odjechali wczoraj o godzinie w pół do szóstej wieczorem wraz z rodziną i orszakiem osobnym pociągiem kolei zachodniej do Darmsztadu. Sala w dworcu kolei była wspaniale kwiatami przyozdobiona. Jego Mość Cesarz, poseł ces. rosyjski hr. Stackelberg i baron Knorring, sekretarz poselstwa towarzyszyli dostojnym gościom aż do dworca kolei, gdzie była ustawiona honorowa kompania wojska.

Gazeta wiedeńska zawiera następujące obwieszczenie:

Dnia 3. czerwca 1865 o godzinie 9. przedpołudniem odbędzie się w dawnym gmachu bankowym na drugim piętrze, trzynaste ciągnięcie przeznaczonych do losowania listów zastawnych uprzyw. austriackiego banku narodowego.

Na tem losowaniu będzie wyciągnięta z przeznaczonych do losowania listów zastawnych w obiegu będących suma 200.000 złr.

Wyciągnięte listy zastawne będą wypłacane zaczawszy od 6. czerwca 1865 w kasie kredytu hipotecznego banku narodowego w Wiedniu, w pełnej wartości nominalnej.

Oprocentowanie tychże ustaje od dn. 1. lipca 1865, lub jeżeli kapitał wcześniej podniesiony będzie od dnia wypłaty kapitału.

Wiedeń 11. maja 1865.

Pipitz m. p.,
Gubernator banku,
Pupon m. p.,
Dyrektor banku.

(*Zniesienie szkół chirurgicznych.*) Dnia 12. b. m. obradowano w ministeryum stanu pod prezydencją szefa sekcji pana Lewinsky nad kwestją potrzeby szkół chirurgicznych w monarchii. Referent, radzca dworu Rokitansky był za zniesieniem szkół chirurgicznych; obecni byli tego samego zdania. Nie zadecydowano jednak kiedy te szkoły mają być zniesione i później dopiero nastąpi co do tego uchwała. Na tem posiedzeniu byli także obecni: radzcy dworu Well i Br. Wattmann, obadwaj dziekanie wydziału medycznego, profesor Späth i radzca medycyny Dr. Bernt, profesor Dumreicher i radzca rządowy Schmerling, dyrektorowie Dr. Helm, Dr. Riedl i Dr. Röhl, profesor Schneider, z akademii Josephinum i obadwaj fizycy miejscy Dr. Nusser i Dr. Innhauser.

(Sprawy parlamentarne.) Wydział finansowy izby deputowanych na rok 1866 obradował wczoraj nad budżetami węgierskiej kancelaryi nadwornej i ministerstwa finansów. Dla węgierskiej kancelaryi nadwornej żąda rząd 12,066,682 złr. Sprawozdawca baron *Streit* proponuje tylko przyzwolenie 11½ milionów. Wicekanclerz nadworny *Beke* przedstawiał, że już z powodu samych wydatków na regulację Cissy nie będzie ta suma dostateczną. Dep. *Steffens* proponował przeto, ażeby na nadzwyczajne wydatki przyzwolono 300,000 złr. (o 100,000 złr. więcej niż radził sprawozdawca). Dr. *Taschek* zgadza się na to, ale pod warunkiem, ażeby te 100,000 złr. wykreślono potem przy kroackiej kancelaryi nadwornej. Przy głosowaniu przyjęty został wniosek sprawozdawcy przeważną większością. Przy budżecie ministerstwa finansów, którego sprawozdawcą jest dep. *Grocholski*, nie wywiązała się żadna ważniejsza debata.

Wydział punckerunku zakończył swoje obrady. Zasada koniecznej kontroli została przyjęta, ale w wykonaniu złagodzona. Sprawozdawcą obrany został Dr. *Stamm*.

Anglia.

Londyn. 11. maja. (Otwarcie wystawy w Dublinie. — Nominacja arcybiskupa w Westminster. — Posiedzenie parlamentu.) Onegdaj odbyło się otwarcie wystawy dublińskiej. Książę Wallii przyzywał przy ceremonialnem otwarciu w imieniu Królowej. Towarzyszyli mu książę Cambridge, książę de Linange i wiele osób z wysokiej arystokracji angielskiej. Wieczorem lord Major dał bal na cześć Księcia Wallii; na balu tym było przeszło 2000 osób. Wczoraj Książę Wallii odbył przegląd wojska w Dublinie stojącego, którym dowodził książę Cambridge. Za przybyciem Księcia Wallii przyjęty był 21 strzałami z dział. Wszystkie dzienniki zgadzają się na to, iż wystawa dublińska świetnie się bardzo powiodła.

Dziennik *Star* donosi, że Papież mianował księdza Mauninga na arcybiskupstwo w Westminster, osierociła go śmierć kardynała Wisemana. Kapituła westminsterska proponowała trzech kandydatów: księdza Clifford, biskupa z Clifton, księdza Grant, biskupa z Southwarku i księdza Errington, koadjutora kardynała Wisemana. Książę Mauning był dawniej duchownym anglikańskim, archidiaconem w Chichester, i od kilku lat wrócił na łono religii katolickiej. Buła papieżka wynosząca go na arcybiskupstwo westminsterskie przybyć już miała do Londynu.

Izba wyższa zajmowała się przez kilka posiedzeń skandaliczną sprawą p. Edmunds, urzędnika parlamentowego, który od trzydziestu lat dwie posady z pensją roczną 1600 funt. sztr. piastował, i na jednej z tych posad, na której fundusze pieniężne do manipulacji powierzone sobie miał, znaczny bo kilkudziesiąt tysięcy zrobił deficyt, który niedawno wykryty został. Dzienniki wypadek ten poruszyły, co spowodowało izbę wyższą do bliźszego jej zbadania. Śledztwo wykazało, iż p. Edmunds mianowany był na tę posadę przez lorda Broughama, i że obowiązał się płacić bratu lorda Broughama p. William Brougham roczny haracz w ilości 300 funt. sztr., z którego to haraczu aż do ostatniego czasu sumiennie się uiszczal. Dzisiejszy lord kanclerz, lord Westbury po wykryciu deficytu p. Edmundsa oddalił go ze służby, przyznając mu wszakże pensję dożywnią 800 funt. sztr. Obiedwie zaś posady Edmundsa konferował dwom synom swoim, z których młodszy młodzieniec 20 letni nie skończył jeszcze studyj swych w Oxfordzie. Poruszenie tej sprawy w izbie wyższej miało ten skutek, iż Edmunds pensję dożywnią utracił, synowie zaś lorda Westbury posady swe zatrzymali. *Independance belge* donosi, iż lord Westbury w skutek niekorzystnego światła, jakie sprawa ta na jego charakter rzuciła, z posady lorda kanclerza zrezygnował. *Powszechna augsburska gazeta* zaś twierdzi, iż lord Westbury nie zrezygnował ze swej posady, i pomimo tego, co się wykryło o rezygnowaniu wcale nie myśli.

Izba niższa na posiedzeniu z dnia 8. maja debatowała nad bilem reformy przez p. Baines wniesionym, w skutek którego cenzus elektoralny znizony być miał z 10 funt. sztr. opłaty z mieszkania na 6 funt. sztr. Po dłuższej rozprawie bil odrzucony został większością 288 głosów przeciw 214.

Francya.

Paryż. 11. maja. (Różne wiadomości.) Książę Napoleon udaje się dziś wieczorem do Ajaccio, gdzie obecny będzie przy inauguracji wielkiego pomnika napoleońskiego. W dniu 22. b. m. ma do Paryża powrócić i zająć się przygotowaniami do wielkiej wystawy przemysłowej w roku 1867 nastąpić mającej. Książę bardzo jest czynny we wszystkich sprawach, które mu do wykonania poruczone zostały. przyznać to muszą nawet polityczni jego przeciwnicy. Pan Blaise, sekretarz wystawy międzynarodowej udać się ma do Karlsbadu, dla zaopatrzenia się w zdrowie na trzy lata, jak do jednego z swych przyjaciół napisał. — Wiele dystygowanych austriaków bawi obecnie w Paryżu, między innemi poseł austriacki w Szwajcaryi, baron Menschengen. Książę Ludwik Windischgraetz, który pilnie zajmował się studyami wojskowemi w Algeryi, i hr. Harrach, członek izby panów. Prócz tego przybył do Paryża dr. Gustaw Pröll, lekarz kapielny w Gasteinie, którego rodzina Rothschildów na konsultację wezwała, a którego rady prócz tego wiele innych osób zasięga. Dr. Pröll miał konferencye z najznakomitszymi balneologami francuzkimi, pp. James, Ratonem, i innymi, które to konferencye wypadną zapewne na korzyść zdrojowisk au-

stryackich. Przybył teraz do Paryża Don Valmagini, niegdyś minister obrzędów na dworze wiedeńskim, dla umawiania się z dyrekcjami dróg żelaznych względem pociągów ze wszystkich stolic katolickich do Rzymu wysłać się mających, z osobami, które pragną złożyć hołdy czci Ojcu Ś. Kolej wschodnia francuzka odstąpiła już 50 procent z swej taryfy a mesażerie przeznaczyły pod tym samym warunkiem dwa parowce z Marsylii do Civitavecchia przeznaczone.

Dla wsparcia biednych robotników fabrycznych w Lugdunie Cesarz przeznaczył znów 20,000 franków, Cesarzowa zaś 10,000 franków. — Dla należytego eksploataowania wielkich skarbow natury, jakimi Algeria jest obdarzona, zawiązać się ma towarzystwo pod nazwą „La flotte commerciale de l'Algerie“ pod kierownictwem pp. Schneidera i Talabote. Jest to to samo towarzystwo, o którym Cesarz wspominał w proklamacyi swej do kolonistów algierskich. Inne znów towarzystwo zebrać się ma dla eksploatacji kopalń algierskich. W końcu zawiązać się ma jeszcze trzecia spółka złożona z pp. Galliera, Albafera, Barrot, Perreire i innych kapitalistów w celu zużytkowania lasów korkowych w Kabylii. Kolonistom algierskim wypłacono już półtrzecia miliona franków tytułem wynagrodzenia szkód jakie im powstanie zrzuciło.

Dzienniki zamieszczają ciągle szczegóły o podróży cesarskiej po różnych stronach Algeryi, powtarzają ciągle jednostajne prawie doniesienia o przyjęciu „pełnem zapałem“ jakiego Cesarz wszędzie doznaje, dotąd jednak nie pojawił się w żadnym dzienniku najmniejszy ślad zamiarów jakie Cesarza do zwiedzenia afrykańskich posiadłości skłoniły. Pod względem tych zamiarów zupełna panuje tajemnica, której dotąd zaden czyn cesarski nie odsłonił.

Rosya.

(Pożegnanie jenerała Kaufmana.) *Rus. Inw.* ogłasza następujący rozkaz w wydziale ministerstwa wojny. Przez rozkaz najwyższy z dnia 17. kwietnia, dyrektor kancelaryi ministra wojny, jenerał-adjutant von Kaufman, otrzymał nowe przeznaczenie: Monarsze zaufanie powołało go do zarządzenia krajem północno-wschodnim i dowóztwa nad wojskami wileńskiego okręgu wojennego. Rozstając się z prawdziwym żalem z takim godnym współpracownikiem, poczytuję za swój święty obowiązek, wynurzyć w obec wszystkich współkolegów służbowych mą serdeczną wdzięczność jenerał-adjutantowi von Kaufmanowi, za niezmiernie trudny jego w obowiązku tak uciążliwym, który zajmował prawie przez cztery lata. W ciągu tego czasu znajdowałem w nim zdolnego i gorliwego pomocnika we wszystkich ważnych sprawach przedsięwziętych w ministerstwie wojny; roztropnemu spóldziałaniu jego zawdzięczam powodzenie wielu z tych środków, które zasłużyły na zupełną pochwałę Jego Cesarskiej Mości. Ma on niezaprzeczone prawo do mojej serdecznej wdzięczności, a osobiste jego przymioty, doświadczone przez każdego kto tylko miał z nim stosunki, zjednały mu na zawsze szacunek powszechny. — Podpisał minister wojny, jenerał-adjutant Milutin.

(Wiadomości z Kaukazyi.) W gazecie *Kaukaz* czytamy: Dnia 25. marca, z powodu przybycia wysłańca Szacha perskiego, majora Szah Muhamed-Beka, któremu poruczone było dostawienie do Tyflisu portretu szacha 1ej klasy, przeznaczonego przez N. Szacha dla J. C. W. Wielkiego księcia Namiestnika, przebywającego tu konsul generalny perski Mirza-Jusuf-Chan zaszczycony został przez Jego Ces. Wysokość posłuchaniem urzędowem, wraz z urzędnikami konsulatu jeneralnego i Szach-Muhamed-Bekiem. Doręczając portret Szacha i list swego władcy, Mirza-Jusuf-Chan miał przemowę następującą: „Wysoki mój władca, Szach perski, z uwagi na dobre sąsiedztwo i zgodę pomiędzy obu państwami, przez uczucie z głębi duszy pochodzącej zyczliwości do Waszej Ces. Wysokości, zapragnął wynurzyć Wam swą przyjaźń przez ofiarowanie orderu swego portretu klasy 1ej, którego doręczenie wraz z firmanem mnie poruczone zostało.“ Wielki książę przyjąwszy portret i poruczywszy Mirzie-Jusuf-Chanowi wynurzyć Szachowi perskiemu podziękowanie, za tę nową oznakę przyjacielskiej względności, miał mowę w odpowiedzi, w której wyraził swą wdzięczność rządowi Szacha za spóldziałanie, spotykane przez zwierzchność kaukazką ze strony władz perskich pod względem wypełniania przedsięwzięć rządu rosyjskiego zmierzających do obustronnego dobra poddanych państw sąsiednich. Dnia następnego, 26. marca, konsul generalny perski i Szach-Muhamed-Bek byli zaproszeni na obiad urzędowy, na którym znajdowali się także: dwór Ich Wysokości oraz wyżsi urzędnicy wojskowi i cywilni zarządu kaukaskiego.

Turecyja.

Z Belgradu piszą pod dn. 9. maja, iż Porta otomańska w tak zwanej prowincyi naddunajskiej, złożonej z Dobruczy, Bułgaryi, Starej Serbii i części Rumelii, zamysła zaprowadzić przepisy administracyjne, które pewnym rodzajem konstytucyi nazwane być mogą. Naczelnikowi tych prowincyi podporządkowani będą czterech urzędników w Konstantynopolu mianowanych, a mianowicie dyrektor finansów, dyrektor korespondencyi dla spraw z zewnętrznymi miarostawami, dyrektor szkół i dyrektor handlu i rolnictwa. Naczelnik i dyrektorowie stanowią radę administracyjną, wraz z wybranymi 3 Mahometanami i 6 chrześcianami. Rada ta zarządzać ma całą prowincyą, tylko do wymiaru sprawiedliwości mieszać się nie będzie. Najwyższy sąd cywilny składać się ma z naczelnika, przez

Sułtana na wniosek Szeich ul Islam zamianowanego, oraz z sześciu radców wybranych w połowie z Chrześcian, w połowie z Turków. W podobny sposób złożony być ma najwyższy sąd handlowy. Prócz tego zwołana będzie corocznie na 40 dni Skucepzyzna, do której każdy sędziak wyśleć ma po 4 członków, w połowie Mahometanów, w połowie Chrześcian. Skucepzyzna pod przewodnictwem naczelnika prowincyi radzić ma nad sprawami materialnymi kraju i nad petycjami, które do tychże spraw odnosić się będą. W każdym sędziakacie będzie Kaimakam, który będzie sobie miał dodanych urzędników z Konstantynopola, podobnie jak naczelnik prowincyi. W każdym sędziakacie będzie sąd apelacyjny złożony z kadege, w Konstantynopolu mianowanego i radców wybranych jak przy sądzie apelacyjnym. W powiatach będzie sprawował władzę Mudir, przez Sułtana nominowany, który będzie sobie miał dodanych 4 radców wybranych w połowie z Chrześcian w połowie z Mahometanów. Sady złożone będą jak wyżej z kadege i 4 radców, nie będą jednak miały jurysdykcji w sprawach handlowych i kryminalnych, te bowiem sprawy do sądów sędziakowskich należą. W gminach nakoniec sprawować będą władzę dwóch wybranych Muktarów, tudzież rada gminna, do której należeć będą imani i przełożeni kościołów chrześciańskich. Członkowie rady gminnej i przełożeni będą na 2 lub 3 lata. Wybory odbywać się będą w gminach, i każdy co 18 lat skończył i płaci 60 piastrow podatku stałego, ma prawo wyborów, ci jednak co wybrani będą na muktarów lub członków rady administracyjnej muszą płacić 120 piastrow stałego podatku. Do rady administracyjnej i do sądów wybory odbywać się będą w ten sposób, iż naczelnik prowincyi, kaimakam w właściwym sędziakacie, mudzir w każdym powiecie wraz z urzędnikami swemi jako kolegium wyborcze ułożą listę imienną, obejmującą potrójną liczbę osób wybrać się mających, z tych osób wykreślona będzie trzecia część przez muktarów w powiatach, z pozostałej zaś reszty kaimakam lub mudir wybiera potrzebną liczbę członków. Do Skucepzyzny wybierać będą corocznie członków powiatami, radcy administracyjni i sądowi gremialnie zebrani.

Kronika.

(Na rzecz pogorzalców kolonii Schumlau) złożyli w prezydium magistratu miasta Lwowa: C. k. radca ministerjalny p. Eminger 10 zlr., p. Leon Sozański 30 c., p. Onufry Lankiewicz 30c. panna Adolfinia Jacobi 30 c., panna Wanda Kunert 30 c. Razem 11 zlr. 20 c. Na ten sam cel dobroczynny złożono w c. k. Dyrekcji policyi we Lwowie 30 zlr. 57 c., która to kwota niezwłocznie przesłana została na miejsce przeznaczenia.

(Stan zarazy w Petersburgu.) „Inwalid“ z 9. i 10. b. m. podaje następujący wykaz stanu zarazy w Petersburgu w ostatnich dniach, a mianowicie: dnia 5. było chorych 4654, przybyło 343, wyzdrowiało 220, umarło 84, pozostało 4698; dnia 6. przybyło 349, wyzdrowiało 250, umarło 120, pozostało 4637; dnia 7. przybyło 370, wyzdrowiało 242, umarło 121, pozostało 4644.

(Cesarzowa meksykańska) w liście do ojca swego Króla belgijskiego opisała krótką podróż swoją po kraju w sposób tak powabny i zajmujący, że Król Leopold zaproponował jej wydać ten list w formie broszury. W Meksyku przyjęto tę radę, i broszura już wydana pod tytułem „Le Llano de San Lazaro et le camp de Cuajimalpa“ czytana jest z wielkim zajęciem na dwerach w Wiedniu, Bruxeli i Paryżu.

Hrabina Melania Zichy w listach z Meksyku opisuje także w sposób wielce zajmujący swoje podróże z tamtej strony oceanu.

(Pomnik Lincoln.) W Nowym Yorku naprzeciwko statuy Washingtona wyznaczono miejsce, na którym będzie wzniesiony pomnik na cześć Lincoln. Pomnik ten ma kosztować 150.000 dolarów. Koszta będą pokryte przez subskrypcye.

Uwiedomienie.

Wszystkim Szanownym pp. urzędnikom we Lwowie i jego okolicy, tak cesarskim jak i prywatnym, którzy jako członkowie przyjęli już lub zamierzają jeszcze przyjąć udział w pierwszym powszechnem stowarzyszeniu urzędników monarchii austriackiej, podaje się do wiadomości co następuje:

Od czasu odbytego tu na dniu 9go kwietnia 1865 pierwszego zgromadzenia członków przystąpiło 89 urzędników jako nowi członkowie do stowarzyszenia, które liczy teraz we Lwowie przeszło 230 członków.

Także Jego Excelencya c. k. Namiestnik i komenderujący generał Franciszek baron Paumgarten zaszczylił 7. b. m. powszechne stowarzyszenie urzędników przystąpieniem do niego jako członek.

Następnie ukonstytuowali się członkowie zapowiadającego ogłoszenia pierwszego powszechnego stowarzyszenia urzędników monarchii austriackiej na dniu 12. b. m. we Lwowie jako lokalny jego komitet prowizoryczny, obrali prezesem jego jednością głosów c. k. radcę finansowego i pełnomocnika stowarzyszenia Wgo. Józefa Jajtelesa i poruczyli mu przedsięwzięcie wszelkich dalszych kroków i przygotowań, jakie do ukonstytuowania się stałego wydziału lokalnego uzna za potrzebne, a oraz wydawanie kart z kontrasygnacją jednego z członków lokalnego komitetu prowizorycznego.

Jak dotąd więc będzie także i nadal rzezony c. k. radca finansowy jako prezes lokalnego komitetu prowizorycznego przyjmować codziennie o godzinie 1. deklaracje przystąpienia na członków i wydawać karty przystępującym.

Ponieważ z jednej strony pragną niektórzy członkowie stowarzyszenia, ażeby stały wydział lokalny wkrótce wybrany został,

gdy przeciwnie z drugiej strony kilku subskrybentów oświadczyło się za odroczeniem wyborów, przeto lokalny komitet prowizoryczny, by ile możności dogodzić zarazem obustronnym życzeniom, uchwalił i postanawia:

1) ażeby zgromadzenie wszystkich członków dla organizacyi i wyboru lwowskiego wydziału lokalnego zwołane zostało z początkiem czerwca 1865 z krótkim terminem, pozostawiając oznaczenie dnia w ciągu pierwszej połowy czerwca prezesowi;

2) ażeby ku przygotowaniu wyborów właściciele spisu członków, który rozdano na zgromadzeniu z 9. kwietnia 1865, uzupełnili go nazwiskami przybyłych odtąd członków i udzielili członkom stowarzyszenia swojej branszy;

3) ażeby ten spis przed zgromadzeniem przedłożony został prezesowi komitetu prowizorycznego do odpisu;

4) ażeby kompletny spis członków został wydrukowany i każdemu członkowi stowarzyszenia na trzy dni przed wyborami udzielony na żądanie za zwróceniem kosztów druku po 7 centów od sztuki, i nakoniec

5) że te karty przystąpienia, które później niż do pierwszego czerwca 1865 podniesione zostaną, nie mogą służyć za legitymację do wykonywania tak czynnego jak i biernego prawa wyboru przy zamierzonym ukonstytuowaniu wydziału lokalnego.

Z lokalnego komitetu prowizorycznego pierwszego powszechnego stowarzyszenia urzędników monarchii austriackiej.

Lwów, 15. maja 1865.

Józef Jajteles,

c. k. radca finansowy — prezes.

Członkowie komitetu: Karol Balasitz, c. k. radca finansowy. — Alexy Biernacki, c. k. oficyał izby obrachunkowej. — Wincenty Chitry de Freiselsfeld, c. k. radca Namiestnictwa. — Antoni Durski, c. k. oficyał głównej kasy krajowej. — Leopold Fische de Fischering, c. k. kontrolor głównej kasy krajowej. — Dr. Karol Hilbricht, c. k. radca wyższego sądu krajowego. — Wincenty Hubrich, c. k. radca izby obrachunkowej. — Józef Pfeiffer, c. k. inspektor telegrafu. — Karol Philipp, c. k. dyrektor głównej kasy krajowej. — Adolf Polletin, c. k. inspektor katastralny. — Alexander Reisinger, c. k. dyrektor akademii technicznej. — Franciszek Roder, c. k. nadradca finansowy. — Adolf Rudyński, redaktor gazety lwowskiej. — Adolf Schmid, c. k. rewident obrachunkowości podatkowej. — Fryderyk Seelig, c. k. dyrektor poczty. — Jan Trzcieniecki, c. k. konceptista finansowy (sekretarz). — Karol Waniek, c. k. radca sądu krajowego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 15. maja. Na naszym dzisiejszym targu było 114 wołów, a mianowicie z Rozdołu 14 sz., z Żółkwi 49 sz., z Dawidowa 11 sz., z Bóbrki 14 sz., z Suszna 26 sz.; z tych sprzedano 112 sz. i płacono za wołu ważącego 310 £ mięsa i 40 £ łożu 58 zlr. 50 c., a za wołu ważącego 380 £ mięsa i 70 £ łożu 81 zlr. 50 c.

Złoczów, 10. maja. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. na targach w obwodzie Złoczowskim były następujące:

	Miejsca targu:											
	Busk		Kamionka		Sassów		Radziechów		Zborów		Złoczów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy . . .	2	30	2	40	2	25	2	40	2	60	2	73
„ żyta . . .	1	37	1	30	1	40	1	30	1	30	1	68
„ jęczmienia . . .	1	21	1	30	1	20	1	50	1	20	1	57
„ owsa . . .	1	8	1			86	1			95	1	4
„ hreczki . . .	1	20	1	30	1	40	1	40	1	20	1	68
„ kukurudzy . . .												
„ ziemniaków . . .		80	1		1			80			1	26
Cetnar siana . . .	1	16	1	20		95	1		1	40	1	30
„ wełny . . .												
„ nasienia koniczu . . .												
Sąg drzewa twardego . . .	7	60	4	80	4		5	20	7		5	60
„ „ miękkiego . . .	6	40	3	50	2	50	3	50	6		4	50
Funt mięsa wołowego . . .		12		10		11		12		10		12
Mas okowity . . .		42				48		36		34		40

Utworzyła się spółka z domów bankowych i zakładów angielskich, niemieckich i holenderskich, która wzięła na siebie 4 miliony funtów szterl. 5 % akcyi pierwszeństwa, gwarantowanych przez rząd rosyjski i przeznaczonych na budowę kolei żelaznej z Dynaburga do Orelu. Wpłata nastąpi w ciągu czterech lat.

W związku słowem było w r. 1864 253 cukrowni, z liczby tej przypada na Prusy same 221 cukrowni. Wszystkie te cukrownie razem wzięte wyrobiły przeszło 39 milion. cetnar. buraków, które wydały 2,800.000 cetn. cukru rafinowanego. Austria produkuje obecnie 1,487.000 cetnar., Francya 3,000.000, Rosya 800.090, Belgia i Holandya po 500.000, Szwecya zaś i Polska po 200.000

cetnarów cukru burakowego rafinowanego. Opłata od jednego cetn. buraków na cukier wyrobionego, wynosi w Prusiech 7 1/2 srebrników czyli 37 1/2 centów w walucie austriackiej.

Ostatnia poczta.

Paryż, 14. maja. Z Algieru donoszą, że Cesarz udzielał 11. b. m. zrana kilka audyencyi, po południu jeździł z MacMahonem do ogrodu Hardego, a 12. robił wycieczkę w kierunku Blidah. Kraj podoba mu się, i chce on w pobliżu Algieru budować wile. Powietrze jest przesiłczone. — Matka Cesarzowej, hrabina Montijo, przybyła do Paryża; Królowa Krystyna wyjeżdża na lato na wieś. — Baron Hubner pisze historię konklawu od roku 1585 aż do wyboru Syxtusa V. Książę Napoleon zabrał do Ajaccio wielką świętę, i powróci z tamąd 16. b. m. do Paryża.

Bruxela, 13. maja. Król przeznaczył gubernatora z Lüttlich i generał-lejtnanta Fleury-Duray, komendanta trzeciej dywizyi, ażeby powitali w jego imieniu Króla pruskiego w Akwisgranie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. maja.

Hotel George: PP.: Hr. Borkowski Wit., z Winniczek. — Urbański Kaz., z Hodynia.

Hotel europejski: Stroński Jul., z Rabużnicy.

Hotel angielski: Stocki Jan, z Nadwórny. — Torosiewicz Mich., z Połtwy.

Zajazd Kuhna: Koniecki Men., z Zawatarczy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. maja.

PP. Lachowski Leop., c. k. kapitan. do Wiednia. — Stecher de Sebenitz Jan, do Turynki. — Teodorowicz Teod., do Zywaczowa. — Terlecki Mar., do Cieszacina. — Wartasiewicz Alex., do Szwejkowa. — Ziętkiewicz Ludw., do Kobylówk.

THEATRE.

Dziś (przedstawienie niemieckie): „Grossmütterchen und Enkel“, nowa komedia w 1 akcie ze śpiewami; „Jettchen am Fenster“, czyli: „Man soll von seinem Nächsten nur das Beste reden“, monogram komiczny w 1 akcie; „Ein Lieutenant im Arrest“, komedia w 1 akcie; na zakończenie: „Folichonette au Bal de l'Opera“, scena komiczna. Występ gościny p. Otylii Genée.

Jutro (przedstawienie polskie): „Poczwarzka“, dramat w 5 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. maja 1865.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parvs. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz.

Kurs Lwowski.

Dnia 15. maja

Table with 4 columns: Item, gotówka (zł., c.), towarem (zł., c.). Includes Dukat holenderski, Dukat cesarski, Polimperył zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15. maja

Table with 3 columns: Item, zlr., kr. Includes 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. maja

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Includes E. Hugg publickany, A. Państwa, W austr. wal. po 5%, Z pożyczki narod., Pożyczka w srebrze z 1864, etc.

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Includes Kar., Krainy i Wyb., Wegier, Banatu Tem., Kroacyi i Sławonii, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowina, etc.

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Includes dtto II. emis. po 200zł. m. k., Kolej Buzenradzka, Kolej Aussig-Ciepl., etc.

Table with 4 columns: Item, pien., towar. Includes Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k., Lloyda za 100 zł., G. Losy, Inst. kred. dla handlu, etc.